

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. XX/20
V Luxemburgu 3. marca 2020

Rozsudok vo veci C-717/18
X (Európsky zatykač – Dvojitá trestnosť)

Na účely posúdenia, či sa európsky zatykač proti osobe odsúdenej v Španielsku za trestný čin schvaľovania terorizmu a ponižovania obetí terorizmu má vykonať bez preskúmania, či je tento trestný čin trestný aj v Belgicku, musia belgické súdy zohľadniť dĺžku trvania trestu stanovenú španielskym zákonom uplatniteľným na spáchané trestné činy

V rozsudku X (Európsky zatykač – Dvojitá trestnosť) (C-717/18) vyhlásenom 3. marca 2020 veľká komora Súdneho dvora rozhodla, že článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia o európskom zatykači¹ (ďalej len „rámcové rozhodnutie“) vyžaduje, aby na účely overenia, či sa za trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatykač, ukladá v členskom štáte vydávajúcom zatykač trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou najmenej tri roky, ako je vymedzený v právnych predpisoch tohto členského štátu, súdny orgán vykonávajúci zatykač zohľadnil právne predpisy uvedeného členského štátu v znení uplatniteľnom na skutky, ktoré viedli ku konaniu, v rámci ktorého bol vydaný európsky zatykač, a nie v znení platnom ku dňu vydania tohto zatykača. Toto overenie sa javí nevyhnutné, keďže podľa tohto ustanovenia výkon európskych zatykačov vydaných za určité trestné činy, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou najmenej tri roky, nemôže podliehať overeniu dvojitej trestnosti činu, t. j. podmienke, aby tieto trestné činy boli tiež trestné podľa právnych predpisov členského štátu vykonávajúceho zatykač.

Audiencia Nacional (Národný vyšší súd, Španielsko) rozsudkom v roku 2017 odsúdil X okrem iného za skutky spáchané v rokoch 2012 a 2013, považované za trestný čin schvaľovania terorizmu a ponižovania obetí terorizmu stanovený v článku 578 španielskeho trestného zákona v znení platnom v čase týchto skutkových okolností. Uložil mu pritom maximálny trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov vyplývajúci z tohto znenia španielskeho trestného ustanovenia. V roku 2015 však bolo toto ustanovenie zmenené a v súčasnosti stanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou tri roky.

Po tom, ako X odišiel zo Španielska do Belgicka, vydal na neho Audiencia Nacional (Národný vyšší súd) v roku 2018 európsky zatykač za trestný čin „terorizmu“, ktorý sa nachádza v zozname trestných činov dotknutých odstránením overenia dvojitej trestnosti činu. Hof van beroep te Gent (Odvolací súd Gent, Belgicko), ktorý rozhoduje o odvolaní v rámci konania o výkone tohto zatykača, rozhodol podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania z dôvodu pochybností o znení článku 578 španielskeho trestného zákona, ktoré treba zohľadniť (znenie uplatniteľné na skutkové okolnosti vo veci samej alebo znenie platné v čase vydania európskeho zatykača), s cieľom overiť, či podmienka týkajúca sa hornej hranice trestu odňatia slobody v trvaní najmenej troch rokov je v prejednávanej veci splnená.

Súdny dvor na úvod uviedol, že znenie článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia nespresňuje, ktoré znenie právneho predpisu členského štátu vydávajúceho zatykač sa má zohľadniť, ak v týchto predpisoch došlo k zmenám medzi dňom, keď sa stali dotknuté trestné činy, a dňom vydania,

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

prípadne výkonu, európskeho zatykača. Konkrétne použitie prítomného času oznamovacieho spôsobu v uvedenom ustanovení neumožňuje dospieť k záveru, že znenie, ktoré treba zohľadniť, je znenie platné v čase vydania tohto európskeho zatykača.

Ďalej, pokiaľ ide o kontext, do ktorého patrí toto ustanovenie, Súdny dvor poznamenal, že článok 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia okrem iného stanovuje, že európsky zatykač sa môže vydať za odsúdenia s minimálnou dĺžkou štyri mesiace. Táto minimálna dĺžka pritom môže iba odkázať na trest, ktorý bol konkrétne uložený v odsudzujúcom rozhodnutí v súlade s právnymi predpismi členského štátu vydávajúceho zatykač uplatniteľnými na skutky, ktoré viedli k vydaniu tohto rozhodnutia, a nie na trest, ktorý mohol byť uložený podľa právnych predpisov tohto členského štátu uplatniteľných ku dňu vydania tohto zatykača. Inak to nemôže byť v prípade výkonu európskeho zatykača na základe článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia. Výklad, podľa ktorého by mal súdny orgán vykonávajúci zatykač zohľadniť právne predpisy členského štátu vydávajúceho zatykač uplatniteľné k inému dátumu, podľa toho, či overuje, či európsky zatykač môže byť vydaný v súlade s článkom 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia, alebo či sa tento zatykač musí vykonať bez overenia dvojitej trestnosti činu podľa článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia, by totiž narušil jednotné uplatňovanie týchto dvoch ustanovení.

Okrem toho výklad, podľa ktorého je znenie právnych predpisov členského štátu vydávajúceho zatykač, ktoré sa má zohľadniť, to znenie, ktoré je uplatniteľné na dotknuté trestné činy, potvrdzuje článok 8 rámcového rozhodnutia. Toto ustanovenie okrem iného stanovuje, že európsky zatykač obsahuje informácie týkajúce sa uloženého trestu alebo rozsah trestov stanovený pre trestný čin podľa právneho poriadku členského štátu vydávajúceho zatykač, pričom takéto informácie musia byť predložené v súlade s formulárom nachádzajúcim sa v prílohe rámcového rozhodnutia. Zo znenia tohto formulára vyplýva, že tieto informácie sa týkajú „uloženého“ trestu, a preto je tento trest ten, ktorý môže byť prípadne uložený alebo bol konkrétne uložený v odsudzujúcom rozhodnutí, a teda ten, ktorý vyplýva zo znenia právnych predpisov členského štátu vydávajúceho zatykač, ktoré sa uplatňuje na dotknuté skutky.

Súdny dvor tiež uviedol, že tento výklad článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia je podporený jeho účelom, ktorým je zjednodušiť a zrýchliť súdnu spoluprácu zavedením nového zjednodušeného a efektívnejšieho systému vydávania osôb odsúdených za porušenie alebo podozrivých z porušenia trestného zákona. Súdny orgán vykonávajúci zatykač preto musí mať možnosť vychádzať z informácií o dĺžke trvania trestu obsiahnutých v samotnom európskom zatykači. Vyžadovať od tohto orgánu, aby overil, či právne predpisy členského štátu vydávajúceho zatykač, ktoré sa uplatňujú na predmetné skutky, neboli po spáchaní týchto skutkov zmenené, by bolo jednak v rozpore s účelom rámcového rozhodnutia, a jednak v rozpore so zásadou právnej istoty vzhľadom na ťažkosti, s ktorými sa tento orgán môže stretnúť pri identifikácii rôznych, prípadne relevantných verzií týchto právnych predpisov.

Súdny dvor nakoniec zdôraznil, že skutočnosť, že predmetný trestný čin nemôže viesť k vydaniu bez overenia dvojitej trestnosti činu podľa článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia, neznamená, že vykonanie európskeho zatykača musí byť odmietnuté. Vykonávajúcemu súdnemu orgánu totiž prináleží preskúmať kritérium dvojitej trestnosti činu uvedené v článku 2 ods. 4 rámcového rozhodnutia vo vzťahu k tomuto trestnému činu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106